

Prekentekest: Luk 12,35-40

Jesus sa: Spenn beltet om livet og hold lampene tent, lik tjenere som venter sin herre hjem fra gjestebud og står klar til å lukke opp for ham så snart han kommer og banker på. Lykkelige er de tjenere som herren finner våkne når han kommer! Sannelig, jeg sier dere: Han skal spenne beltet om livet, la dem gå til bords og selv gå fram og tjene dem. Ja, lykkelige er de som han finner beredt, selv om han først kommer i andre eller tredje nattevakt.

Men det skal dere vite: Dersom husbonden visste når tyven kom, ville han ikke la ham bryte inn i huset sitt. Vær også dere beredt! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke venter det.

Slik lyder Herrens ord.

Det handler om å være beredt, eller om dere vil, være forberedt. Advent betyr komme, og da er det også en som kommer. Han som kommer sa til sine etterfølgere: «Spenn beltet om livet og hold lampene tent, lik tjenere som venter sin herre hjem fra gjestebud og står klar til å lukke opp for ham så snart han kommer og banker på.»

Han som kommer og banker på en dag er Jesus. Dette handler om at Jesus en dag kommer tilbake. Jeg sa en dag, men det kan like godt bli en natt. Jesus sier litt lenger ute i Lukasevangeliet: «Den natten skal det ligge to i samme seng; den ene blir tatt med, den andre blir tilbake. To kvinner skal male på samme kvern; den ene blir tatt med, den andre blir tilbake.» Luke 17,34-35. Siden jorda er rund vil det noen steder være natt og andre steder dag, noen jobber og noen sover. Poenget er, sier Jesus, at vi uansett er beredt – beredt på at han kommer tilbake.

Hva vil det si å være beredt? Jo, sier Jesus: «Spenn beltet om livet og hold lampene tent!» Hva betyr det? På den tiden gikk alle kledd i store, vide kjortler, slik som prestekjolen. Det var upraktisk å jobbe i slike klær. Men hvis man brukte et belte og snørte det rundt livet kunne man lettere binde opp disse upraktiske klærne slik at de ikke ble i veien. For å minne oss om å spenne beltet om livet har noen av oss prester et slikt belte på prestekjolen. Når vi spenner beltet om livet betyr det at vi er klar til å jobbe, vi er beredt.

Hold lampene tent betyr noe av det samme. Ingen kan jobbe om natta uten lys. Den gang var det ikke bare å trykke på en bryter, man måtte tenne oljelamper, og disse måtte holdes brennende. Og det er slike lamper som med et bål man har tent for å gi varme og lys, man må se til det og vedlikeholde det, man må ikke la flammen dø ut. Er man forberedt, så er man beredt. Da skal man ikke slurve og sløve og tenke at det skjer sikkert ikke noe i natt, og så sove, hvis man har fått i oppgave å holde vakt.

Vår store reformator, Martin Luther, ble engang spurt om hva han ville gjøre hvis han visste at Jesus kom igjen i morgen. Da svarte han at han ville gå ut og plante et tre. Her skulle man ikke sitte uvirksom og drømme seg bort. Luther mente at vi må arbeide med å forbedre verden, uansett. En som tar Bibelen på alvor må fortsette å bekjempe lidelse og gjøre godt mot andre. Vi skal fortsatt ta vare på vår jordklode, tenke klima, tenke miljøvern, skåne naturen for alvorlige ødeleggelser.

Vi må stå på for å bevare mangfoldet av dyr og planter, en arv som også våre framtidige generasjoner må kunne glede seg over, slik vi gjør. Vi skal fremfor alt slå ring om de svakeste blant oss. Vi skal fortsatt hjelpe de gamle og støtte dem som trenger en hånd. Vi skal gjøre alt for å stoppe mobbing og trakassering på skole og i fritiden. Men vårt ansvar stanser ikke der ved å hjelpe og støtte dem som alle ser. La oss også verne om fosteret i mors liv. Også det bitte lille mennesket er skapt av Gud og vernet av Guds femte bud som sier «du skal ikke slå i hjel.» Vi er kalt til å ha våre øyne og ører rettet inn mot å avsløre urett i samfunnet og blant oss, og vi er kalt til å si fra.

Kristen tro gir fremtid og håp. La oss forbedre verden så godt vi kan og slik Guds ord forteller oss. La det være vårt vitnesbyrd at det nytter å stå opp mot urett. Det nytter å bekjempe ondskap med kjærlighet. Det nytter å møte vantro med gudstro.

Så lenge verden består, la oss gjøre som Martin Luther og plante et tre, mens vi venter på at Jesus kommer tilbake. Den dagen vil han si til alle som tror på ham – kom og ta i bruk en nyskapt jord, der døden ikke lenger skal være, der krig og ulykker ikke lenger skal skje, der hver tåre er tørket bort for bare glede og godhet.

«Vær beredt» betyr fremfor alt å være forberedt på at den dagen kommer. Den kan komme i morgen, den kan komme om 20 år. Vi vet ikke når, men vi vet at det skjer. Den dagen gjelder det fremfor alt å ha sin sak i orden med Gud. Har man latt ilden slukne blir det for sent å få den tent. I denne gudstjenesten har tre barn blitt lagt til menigheten og innlemmet i Guds rike. Vi har tent dåpslys for dem alle til en påminnelse om at Åndens flamme, den gave de fikk i dåpen som er deres tro skal holdes tent. Vi døper fordi Jesus har bedt oss om det og fordi det er slik man i følge Matt 28 blir en disippel gjennom dåp og opplæring i alt det som Jesus har befalt.

Noen vil kanskje innvende at barna trenger vel ikke å døpes. Det står i alle fall ikke noe i Bibelen om at barna ikke trenger å døpes. I den gamle pakt ble man innlemmet gjennom omskjærelsen for gutter på den åttende dag etter fødselen. Den kristne kirken har i den nye pakt så langt vi kan se fulgt opp med barnedåp fra kirkens første tid av.

Så er det også to ting som kreves i følge Jesus for å se Guds rike. I samtale med Nikodemus i Joh 3 sier Jesus at ingen kan se Guds rike uten å bli født på ny av vann og ånd. I fortsettelsen understreker Jesu like sterkt troen. Dåpen og troen er i følge Jesus klare forutsetninger for at et menneske skal bli frelst og se Guds rike.

Så kjenner vi eksempelet fra den ene røveren på korset som bekjente sin synd og sa: «Jesus, husk på meg når du kommer i ditt rike!» Hvor på Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier deg: I dag skal du være med meg i Paradis.» Luk 23,42f. Vi kan tenke oss at Jesus er så suveren at han kan la unntak skje. Røveren fikk ingen mulighet til å bli døpt før han døde. Likevel ble han med Jesus i paradiset. Slik kan vi også tenke at Jesus kan la unntak skje når barn som er båret av bønn fra svangerskapet av dør før de blir døpt. Da skal vi få tro at dem vi har lagt i Herrens hender, er i Herrens hender.

Noe annet er å gamble på at man får en senere mulighet. Prekmenteksten minner oss om at Jesus stiller oss til ansvar for våre liv. På den siste dag vil det bli et for sent hvis man har forspilt sin sjanse. Da kan det ikke gjøres om på livets disposisjoner. Et for sent blir da et evig for sent. Hvordan vi forholder oss til de befalinger Jesus har gitt vil til sist forbli vårt ansvar og vår evige skjebne. Dét er alvoret som ligger bak denne påminnelsen fra Jesus om å holde lampene tent.

Så er det også en annen liknelse om husbonden som ikke ville la tyven bryte inn i huset sitt dersom han viste når tyven kom. Så er sammenlikningen den at Jesus en gang vil komme like plutselig som en tyv som bryter seg inn. Men han vil komme i en time han ikke ventes.

Så sier Jesus også: «Lykkelige er de tjenere som herren finner våkne når han kommer! Sannelig, jeg sier dere: Han skal spenne beltet om livet, la dem gå til bords og selv gå fram og tjene dem.»

Jesus oppfordrer oss til å spenne beltet om livet for å jobbe mens vi venter på at han skal komme synlig tilbake. Men, sier Jesus, når han kommer igjen skal han selv spenne beltet om livet for å tjene. Da er det vår tur til å sitte ned. Vi er invitert til hans store gjestebud i himmelrike. Det blir en kjempestor bryllupsfest. Da forenes menigheten som er Kristi brud med Kristus selv. Først da er det tid for oss til å hvile.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.